

Procedura unică de solicitare a permisului de ședere și de muncă *I**

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 24 martie 2011 referitoare la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind o procedură unică de solicitare a unui permis unic pentru resortisanții din țările terțe în vederea șederii și ocupării unui loc de muncă pe teritoriul statelor membre și un set comun de drepturi pentru lucrătorii din țările terțe cu ședere legală pe teritoriul unui stat membru (COM(2007)0638 – C6-0470/2007 – 2007/0229(COD))

(Procedura legislativă ordinară: prima lectură)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Consiliului (COM(2007)0638),
 - având în vedere articolul 63 punctul (3) litera (a) și articolul 67 din Tratatul CE, în temeiul cărora a fost consultat de către Consiliu (C6-0470/2007),
 - având în vedere poziția sa din 20 noiembrie 2008¹,
 - având în vedere Comunicarea Comisiei către Parlamentul European și Consiliu intitulată „Consecințele intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona asupra procedurilor decizionale interinstituționale în curs de desfășurare” (COM(2009)0665),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (3) și articolul 79 alineatul (2) literele (a) și (b) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 9 iulie 2008²,
 - având în vedere avizul Comitetului Regiunilor din 18 iunie 2008³,
 - având în vedere articolul 55 și articolul 56 alineatul (3) din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne și avizul Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale (A7-0265/2010),
1. adoptă poziția în primă lectură prezentată în continuare;
 2. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial propunerea sau să o înlocuiască cu un alt text;
 3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

P7_TC1-COD(2007)0229

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 24 martie 2011 în vederea adoptării Directivei 2011/.../UE a Parlamentului European și a Consiliului privind o procedură unică de solicitare a unui permis unic pentru resortisanții țărilor terțe în

¹ JO C 16 E, 22.1.2010, p. 240.

² JO C 27, 3.2.2009, p. 114.

³ JO C 257, 9.10.2008, p. 20.

vederea șederii și ocupării unui loc de muncă pe teritoriul unui stat membru și privind un set comun de drepturi pentru lucrătorii din țările terțe cu ședere legală pe teritoriul unui stat membru

[amendamentul 122 dacă nu se indică altceva]

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 79 alineatul (2) literele (a) și (b),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

■

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European¹,

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor²,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară³,

¹ JO C 27, 3.2.2009, p. 114.

² JO C 257, 9.10.2008, p. 20.

³ Poziția Parlamentului European din 24 martie 2011.

întrucât:

- (1) În vederea creării treptate a unui spațiu de libertate, securitate și justiție, Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) prevede adoptarea de măsuri în materie de azil, imigrare și protecția drepturilor resortisanților țărilor terțe.
- (2) Consiliul European a recunoscut, în cadrul reuniunii speciale de la Tampere din 15 și 16 octombrie 1999, necesitatea armonizării legislațiilor interne care reglementează condițiile de admitere și de ședere a resortisanților țărilor terțe. În contextul respectiv, Consiliul European a afirmat, în special, că Uniunea ar trebui să asigure un tratament echitabil resortisanților țărilor terțe cu ședere legală pe teritoriul statelor membre și o politică de integrare mai susținută, al cărei obiectiv ar trebui să fie acordarea unor drepturi și obligații comparabile cu cele ale cetățenilor Uniunii. În consecință, Consiliul European a solicitat Consiliului să adopte de îndată instrumentele juridice pe baza propunerilor Comisiei. Necesitatea atingerii obiectivelor stabilite la Tampere a fost reafirmată în cadrul Programului de la *Stockholm, adoptat de Consiliul European la 10 și 11 decembrie 2009*¹.
- (3) ■ Dispozițiile privind instituirea unei proceduri unice de solicitare care să conducă la eliberarea în cadrul unui singur act administrativ a unui titlu combinat care să includă atât permisul de ședere, cât și permisul de muncă, ar trebui să contribuie la simplificarea și armonizarea normelor ■ care se aplică în prezent în statele membre. O asemenea simplificare procedurală a fost deja introdusă de către *o serie de state* membre și a avut ca rezultat o procedură mai eficientă atât pentru migranți cât și pentru angajatori, și a permis simplificarea controalelor asupra legalității șederii și ocupării unui loc de muncă de către persoanele respective.

¹

JO C 115, 4.5.2010, p. 1.

- (4) Pentru a permite prima intrare pe teritoriul lor, statele membre ar trebui să poată elibera, în timp util, un permis unic sau o viză, aceasta din urmă în cazul în care eliberează asemenea permise exclusiv pe teritoriul lor.
- (5) Ar trebui stabilit un set de norme care să reglementeze procedura de analizare a solicitărilor pentru un permis unic. Respectivul proceduri ar trebui să fie eficace și ușor de administrat, ținând seama de volumul normal de lucru al administrațiilor statelor membre, precum și transparente și echitabile, astfel încât să ofere un nivel adecvat de certitudine juridică persoanelor în cauză.
- (6) Condițiile și criteriile pe baza cărora poate fi respinsă o solicitare pentru un permis unic **ar trebui să fie obiective și** stabilite de dreptul național, inclusiv obligația de a respecta principiul preferinței acordate cetățenilor Uniunii, astfel cum este exprimat, în special, în dispozițiile relevante din Actele de aderare din 16 aprilie 2003 și 25 aprilie 2005. **Orice decizie de respingere a unei astfel de solicitări ar trebui să fie justificată în mod corespunzător.**
- (7) Permisul unic ar trebui să fie eliberat în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1030/2002 al Consiliului din 13 iunie 2002 de instituire a unui model uniform de permis de ședere pentru resortisanții țărilor terțe¹, statelor membre având posibilitatea să introducă date **suplimentare**, în special cu privire la permisiunea ca o persoană să ocupe sau nu un loc de muncă. De asemenea, statele membre ar trebui să menționeze nu numai în cadrul permisului unic, ci în toate permisele de ședere eliberate – în vederea unui control mai eficace al migrației – datele privind permisiunea de a munci, indiferent de tipul de permis sau titlul de ședere pe baza căruia resortisantului țării terțe i s-a permis accesul pe teritoriul unui stat membru sau la piața forței de muncă a statului membru respectiv.

¹ JO L 157, 15.6.2002, p. 1.

- (8) *Obligația statelor membre de a stabili dacă solicitarea privind un permis unic trebuie depusă de un resortisant al unei țări terțe sau de către angajatorul acestuia nu ar trebui să aducă atingere niciunei dispoziții conform căreia în procedură ar trebui să fie implicate ambele părți. Statele membre ar trebui să decidă dacă solicitarea privind un permis unic trebuie să fie depusă în statul membru de primire sau într-un stat terț. În cazul în care resortisantului unei țări terțe nu i se permite să depună o solicitare dintr-o țară terță, statele membre ar trebui să se asigure că solicitarea poate fi depusă de angajator în statul membru de primire.*
- (9) *Dispozițiile prezentei directive privind permisele de ședere în alte scopuri decât ocuparea unui loc de muncă ar trebui să se aplice exclusiv formatului acestor permise și nu ar trebui să aducă atingere normelor naționale sau altor norme ale Uniunii cu privire la procedurile de admisie și procedurile de eliberare a acestor permise.*
- (10) *Dispozițiile prezentei directive cu privire la procedura unică de solicitare și la permisul unic nu ar trebui să se aplice cu privire la vizele uniforme și pe termen lung.*
- (11) *Termenul-limită pentru adoptarea unei decizii referitoare la o solicitare nu ar trebui să includă timpul necesar recunoașterii calificărilor profesionale și nici timpul necesar pentru eliberarea unei vize. Prezenta directivă nu ar trebui să aducă atingere procedurilor naționale privind recunoașterea diplomelor.*
- (12) *Desemnarea autorității competente în temeiul prezentei directive nu ar trebui să aducă atingere rolului și responsabilităților altor autorități și, dacă este cazul, ale partenerilor sociali, în ceea ce privește examinarea solicitării și luarea unei decizii cu privire la aceasta.*

- (13) ***Dispozițiile prezentei directive nu aduc atingere competenței statelor membre să decidă cu privire la admisia resortisanților țărilor terțe, inclusiv cu privire la contingentele de admisie, în scopul ocupării unui loc de muncă.***
- (14) Resortisanților țărilor terțe care dețin un document de călătorie valabil și a un permis unic eliberat de un stat membru care aplică integral *acquis*-ul Schengen , ar trebui să li se permită accesul și libera circulație pe teritoriul statelor membre care aplică integral *acquis*-ul Schengen, pentru o perioadă de până la trei luni, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 562/2006 al Parlamentului European și Consiliului din 15 martie 2006 de instituire a unui Cod Comunitar privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul Frontierelor Schengen)¹ și articolul 21 din *acquis*-ul Schengen – Convenția de punere în aplicare a Acordului Schengen din 14 iunie 1985 dintre Guvernele statelor Uniunii Economice Benelux, Republicii Federale Germania și Republicii Franceze privind eliminarea treptată a controalelor la frontierele comune ale acestora (Convenția de punere în aplicare a *acquis*-ului Schengen)².

¹ JO L 105, 13.4.06, p. 1.

² JO L 239, 22.9.2000, p. 19.

- (15) În absența unui *drept al Uniunii*, drepturile resortisanților țărilor terțe variază în funcție de naționalitatea acestora și de statele membre în care lucrează. ■ În vederea dezvoltării în continuare a unei politici coerente în domeniul imigrației, pentru a reduce discrepanța dintre drepturile cetățenilor *Uniunii* și cele ale resortisanților țărilor terțe care lucrează în mod legal, precum și pentru a completa *acquis*-ul existent în domeniul imigrației, ar trebui prevăzut un set de drepturi, în special cu menționarea domeniilor de politică în care egalitatea de tratament în raport cu proprii resortisanți este prevăzută pentru acei lucrători din țările terțe cărora li s-a permis accesul pe teritoriul unui stat membru, dar care nu au dobândit încă statutul de rezidenți pe termen lung. Scopul acestor dispoziții este de a se stabili condiții unitare *minime* în ansamblul Uniunii, de a recunoaște că resortisanții țărilor terțe care lucrează în mod legal pe teritoriul unui stat membru contribuie la creșterea economiei europene prin munca prestată și prin plata impozitelor, precum și de a oferi protecție împotriva concurenței neloiale dintre proprii resortisanți și resortisanții țărilor terțe, rezultată din eventuala exploatare a acestora din urmă. *Termenului de „lucrător dintr-o țară terță”, astfel cum este definit în prezenta directivă, înseamnă, fără a aduce atingere interpretării conceptului de relație de muncă definit în alte acte ale Uniunii, orice resortisant al unei țări terțe care a fost admis pe teritoriul unui stat membru cu ședere legală și căruia i s-a acordat dreptul de muncă în temeiul dreptului intern sau al practicii naționale.* [amendamentul 123]

- (16) Toți resortisanții țărilor terțe cu ședere legală și care lucrează într-unul dintre statele membre, ar trebui să beneficieze de cel puțin același set comun de drepturi, sub forma egalității de tratament cu proprii resortisanți ai statului membru gazdă, indiferent de scopul inițial sau motivul pentru care au fost admiși pe teritoriul statului membru. Dreptul la egalitatea de tratament în domeniile specificate de prezenta directivă ar trebui garantate nu numai acelor resortisanți ai țărilor terțe care au fost admiși pe teritoriul unui stat membru pentru a ocupa un loc de muncă, dar și celor admiși pentru alte scopuri și cărora li s-a permis accesul la piața forței de muncă a respectivului stat membru, conform altor dispoziții ale dreptului intern sau al Uniunii, inclusiv persoanele admise în conformitate cu Directiva CE nr. 2003/86/CE a Consiliului din 22 septembrie 2003 privind dreptul la reîntregirea familiei¹, cu Directiva 2004/114/CE a Consiliului din 13 decembrie 2004 privind condițiile de admisie a resortisanților țărilor terțe pentru studii, schimb de elevi, formare profesională neremunerată sau servicii de voluntariat² sau cu Directiva 2005/71/CE a Consiliului din 12 octombrie 2005 privind o procedură specială de admisie a resortisanților țărilor terțe în scopul desfășurării unei activități de cercetare științifică³.
- (17) Resortisanții țărilor terțe care sunt rezidenți pe termen lung în conformitate cu Directiva nr. 2003/109/CE a Consiliului⁴ nu fac obiectul prezentei directive datorită statutului privilegiat al acestora și tipului special de permis de ședere - „rezident pe termen lung - CE”.

¹ JOL 251, 3.10.2003, p. 12.

² JOL 375, 23.12.2004, p. 12.

³ JOL 289, 3.11.2005, p. 15.

⁴ JOL 16, 23.1.2004, p. 44.

- (18) *Lucrătorii detașați resortisanți ai unei țări terțe nu fac obiectul prezentei directive. Acest lucru nu ar trebui să împiedice resortisanții țărilor terțe cu ședere legală și angajați legal într-un stat membru care sunt detașați într-un alt stat membru să beneficieze în continuare de același tratament ca și resortisanții statului membru de origine pe durata detașării lor în ceea ce privește condițiile de angajare care nu sunt afectate de aplicarea Directivei 96/71/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 1996 privind detașarea lucrătorilor în cadrul prestării de servicii¹ . [amendamentele 122 și 124]*
- (19) Resortisanții țărilor terțe care au fost admiși pe teritoriul unui stat membru pentru a ocupa un loc de muncă cu titlu sezonier ■ nu fac obiectul prezentei directive, dat fiind statutul temporar al acestora.
- (20) Dreptul la egalitatea de tratament, în anumite domenii de politică, ar trebui strâns corelat cu șederea legală a resortisantului țării terțe și cu accesul oferit pe piața muncii unui stat membru, fapt consacrat de permisul unic care autorizează atât șederea cât și ocuparea unui loc de muncă, precum și de alte permise de ședere eliberate pentru alte scopuri, care conțin informații privind permisiunea de a munci.
- (21) *În sensul prezentei directive, condițiile de lucru includ cel puțin remunerarea, concedierea, sănătatea și siguranța la locul de muncă, timpul de lucru și concediul, luând în considerare acordurile colective în vigoare. [amendamentele 122 și 125]*

¹ J O L 18, 21.1.1997, p. 1.

- (22) Calificările profesionale dobândite de către resortisantul unei țări terțe în alte state membre ar trebui recunoscute în același mod ca pentru cetățenii Uniunii iar cele obținute într-o țară terță ar trebui luate în considerare în conformitate cu dispozițiile din Directiva 2005/36/CE a Parlamentului European și Consiliului din 7 septembrie 2005 privind recunoașterea calificărilor profesionale¹. ***Dreptul lucrătorilor din țări terțe la egalitate de tratament în ceea ce privește recunoașterea diplomelor, certificatelor și a altor calificări profesionale, în conformitate cu procedurile naționale aplicabile, nu aduce atingere competenței statelor membre în ce privește admisia resortisanților țărilor terțe pe piețele forței de muncă ale acestora. [amendamentele 122 și 126]***
- (23) ***Lucrătorii din țările terțe*** ar trebui să beneficieze de un tratament egal în ceea ce privește securitatea socială. Ramurile securității sociale sunt definite în ***Regulamentul (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială***². Dispozițiile prezentei directive privind egalitatea de tratament în domeniul securității sociale se aplică, de asemenea, ***lucrătorilor*** care sosesc într-un stat membru direct dintr-o țară terță. Cu toate acestea, prezenta directivă nu ar trebui să acorde ***lucrătorilor din țările terțe*** mai multe drepturi decât cele deja prevăzute de legislația ***Uniunii*** în vigoare în domeniul securității sociale pentru resortisanții țărilor terțe care au elemente cu caracter transfrontalier între statele membre. ***Mai mult, prezenta directivă nu ar trebui să acorde drepturi în legătură cu situații care nu intră în domeniul de aplicare a legislației Uniunii, cum ar fi în cazul membrilor de familie care au reședința într-o țară terță. Prezenta directivă acordă drepturi de ședere în orice stat membru doar în ceea ce privește membrii de familie care se alătură lucrătorului din țara terță pentru reîntregirea familiei, precum și drepturi pentru membrii de familie care au deja dreptul de ședere legală în statul membru în cauză împreună cu lucrătorul din țara terță. [amendamentele 122 și 127]***

¹ JO L 255, 30.9.2005, p. 22.

² JO L 166, 30.4.2004, p. 1.

- (24) *Dreptul Uniunii nu limitează competența statelor membre de a-și organiza propriile regimuri de securitate socială. În lipsa unei armonizări la nivelul Uniunii, dreptul intern al fiecărui stat membru ar trebui să stabilească condițiile în temeiul cărora sunt acordate prestațiile de securitate socială, precum și valoarea acestor prestații și perioada de timp pentru care sunt acordate. Cu toate acestea, atunci când își exercită această competență, statele membre ar trebui să respecte dreptul Uniunii. [amendamentele 122 și 128]*
- (25) *Statele membre ar trebui să asigure cel puțin egalitatea de tratament pentru resortisanții țărilor terțe care ocupă un loc de muncă sau care, după o perioadă în care au ocupat un loc de muncă, sunt înregistrați ca șomeri. Nicio restricție din prezenta directivă privind egalitatea de tratament în domeniul securității sociale nu ar trebui să aducă atingere drepturilor conferite în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1231/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de extindere a Regulamentului (CE) nr. 883/2004 și a Regulamentului (CE) nr. 987/2009 la resortisanții țărilor terțe care nu fac obiectul regulamentelor respective exclusiv pe motive de cetățenie¹. [amendamentul 130]*
- (26) *Egalitatea de tratament a lucrătorilor din țări terțe nu vizează măsurile din domeniul formării profesionale care sunt finanțate în cadrul unor sisteme de asistență socială. [amendamentele 122 și 129]*
- (27) Având în vedere că obiectivele *prezentei directive* – și anume stabilirea unei proceduri unice de solicitare în vederea eliberării unui permis unic pentru ca resortisanții țărilor terțe să ocupe un loc de muncă pe teritoriul unui stat membru, precum și garantarea de drepturi pentru lucrătorii din țările terțe cu ședere legală într-un stat membru – nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre și, ca urmare, având în vedere anvergura și efectele acțiunii, ele pot fi mai bine realizate la *nivelul Uniunii*, *Uniunea* poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității prevăzut la articolul 5 din *Tratatul privind Uniunea Europeană*. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat de articolul menționat, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru a atinge obiectivele în cauză.

¹ JO L 344, 29.12.2010, p. 1.

- (28) Prezenta directivă respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene **în conformitate cu articolul 6 din Tratatul privind Uniunea Europeană și reflectate în** **■** .
- (29) *Prezenta directivă ar trebui aplicată fără a aduce atingere dispozițiilor mai favorabile cuprinse în dreptul Uniunii și în instrumentele internaționale.*
- (30) Statele membre ar trebui să pună în aplicare dispozițiile prezentei directive fără discriminare pe motive de sex, rasă, culoare, origine etnică sau socială, caracteristici genetice, limbă, religie sau convingeri, opinii politice sau de altă natură, apartenența la o minoritate națională, avere, naștere, handicap, vârstă sau orientare sexuală, în special în conformitate cu Directiva 2000/43/CE a Consiliului din 29 iunie 2000 de punere în aplicare a principiului egalității de tratament între persoane, fără deosebire de rasă ori de origine etnică¹, precum cu Directiva 2000/78/CE a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă².
- (31) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul (*nr. 21*) privind poziția Regatului Unit și a Irlandei, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la TFUE, și fără a aduce atingere articolului 4 din protocolul menționat, aceste state membre nu participă la adoptarea prezentei directive, nu au obligații în temeiul acesteia și nu fac obiectul aplicării sale.
- (32) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul (*nr. 22*) privind poziția Danemarcei anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la TFUE, Danemarca nu participă la adoptarea prezentei directive, nu are obligații în temeiul acesteia și nu face obiectul aplicării sale,

¹ JO L 180, 19.7.2000, p. 22.

² JO L 303, 2.12.2000, p. 16

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ

Capitolul I Dispoziții generale

Articolul 1

Obiectul

Prezenta directivă stabilește:

- (a) o procedură unică de solicitare a eliberării unui permis unic de ședere pentru resortisanții țărilor terțe ***în scopul*** ocupării unui loc de muncă pe teritoriul unuia dintre statele membre, astfel încât să se simplifice ***procedurile*** de admisie a acestora și să se faciliteze controlul statutului acestora; și
- (b) un set comun de drepturi pentru lucrătorii din țările terțe cu ședere legală pe teritoriul unui stat membru, ***indiferent de scopul pentru care au fost admiși pe teritoriul statului membru respectiv, bazat pe egalitatea de tratament cu resortisanții statului membru respectiv.***

Prezenta directivă nu aduce atingere competenței statelor membre în ceea ce privește admisia resortisanților țărilor terțe pe piețele forței de muncă ale acestora.

Articolul 2

Definiție

În sensul prezentei directive:

- (a) „resortisant al unei țări terțe” înseamnă orice persoană care nu este cetățean al Uniunii în sensul **articolului 20** alineatul (1) din **TFUE**;
- (b) „lucrător dintr-o țară terță” înseamnă orice resortisant al unei țări terțe care a fost admis pe teritoriul unui stat membru, **care are reședința legală în statul membru respectiv** și căruia i s-a acordat dreptul la muncă **în statul membru respectiv în temeiul dreptului intern sau al practicii naționale; [amendamentul 131]**
- (c) „permis unic” înseamnă **un permis de ședere eliberat** de autoritățile unui stat membru care conferă unui resortisant dintr-o țară terță dreptul de ședere legală **în statul membru respectiv în scopul ocupării unui loc de muncă**;
- (d) „procedură unică de solicitare ” înseamnă orice procedură care conduce, în baza unei solicitări **unice** introduse de către **un resortisant al** unei țări terțe **sau de către angajatorul acestuia sau al acesteia** în vederea obținerii dreptului de ședere legală și ocupării unui loc de muncă pe teritoriul unui stat membru, la adoptarea unei decizii **cu privire la respectiva solicitare de permis unic** ■ .

Articolul 3

Domeniul de aplicare

- (1) Prezenta directivă se aplică:
- (a) resortisanților țărilor terțe care *solicită șederea* pe teritoriul unui stat membru *în scopul ocupării* unui loc de muncă **■** ;
 - (b) *resortisanților țărilor terțe care au fost admiși într-un stat membru în alt scop decât cel al ocupării unui loc de muncă în temeiul dreptului național sau al Uniunii, cărora li se permite să lucreze și cărora li se eliberează un permis de ședere în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1030/2002 și*
 - (c) *resortisanților țărilor terțe care au fost admiși într-un stat membru în scopul ocupării unui loc de muncă în temeiul dreptului național sau al Uniunii.*
- (2) Prezenta directivă nu se aplică resortisanților țărilor terțe:
- (a) care sunt membri de familie ai unor cetățeni ai Uniunii care și-au exercitat ori își exercită dreptul de liberă circulație în interiorul *Uniunii, în conformitate cu Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora*¹;
 - (b) *care, împreună cu membrii familiilor lor și indiferent de cetățenia lor, beneficiază de drepturi în materie de liberă circulație echivalente cu cele ale cetățenilor Uniunii în temeiul acordurilor fie dintre Uniune și statele sale membre, fie dintre Uniune și o țară terță;*
 - (c) *care sunt detașați;*
 - (d) *care au solicitat admisia sau au fost admiși pe teritoriul unui stat membru ca persoane transferate în cadrul aceleiași societăți;*
 - (e) *care au solicitat admisia sau au fost admiși pe teritoriul unui stat membru în calitate de lucrători sezonieri sau de persoane în regim „au pair”;*
 - (f) *care beneficiază de o autorizație de ședere într-un stat membru în temeiul unei protecții temporare sau care au solicitat o autorizație de ședere pe teritoriul statului membru respectiv bazată pe același motiv și sunt în așteptarea unei decizii privind statutul lor;*
 - (g) *care sunt beneficiari ai unei protecții internaționale în conformitate cu Directiva 2004/83/CE a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind standardele minime referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de statutul de refugiat sau persoanele care, din alte motive, au nevoie de protecție internațională și referitoare la conținutul protecției acordate*² *sau care au solicitat protecție internațională în temeiul directivei respective și a căror*

¹ JO L 158, 30.4.2004, p. 77.

² JO L 304, 30.9.2004, p. 12.

solicitare nu a făcut încă obiectul unei decizii definitive;

(h) care sunt beneficiari ai protecției în conformitate cu dreptul național, cu obligațiile internaționale sau cu practica din statul membru sau au solicitat protecție în conformitate cu dreptul național, cu obligațiile internaționale sau cu practica statului membru și a căror solicitare nu a făcut încă obiectul unei decizii definitive;

I

(i) care sunt rezidenți pe termen lung în conformitate cu Directiva 2003/109/CE;

(j) a căror îndepărtare a fost suspendată pentru motive de fapt sau de drept;

(k) care au solicitat admisia sau au fost admiși pe teritoriul unui stat membru cu titlu de lucrători care desfășoară activități independente;

(l) care au solicitat admisia sau au fost admiși ca navigatori pentru ocuparea unui loc de muncă sau pentru a lucra în orice calitate la bordul unei nave înregistrate într-un stat membru sau care navighează sub pavilionul unui stat membru.

(3) Statele membre pot decide să nu aplice capitolul al II-lea al prezentei directive resortisanților țărilor terțe care au fost fie autorizați să lucreze pe teritoriul unui stat membru pentru o durată maximă de șase luni, fie admiși în statul membru respectiv în scopul de a urma studii.

(4) Capitolul al II-lea al prezentei directive nu se aplică resortisanților țărilor terțe care sunt autorizați să lucreze pe baza unei vize.

Capitolul II

Procedura unică de solicitare și permisul unic

Articolul 4

Procedura unică de solicitare

- (1) Solicitarea *unui permis unic* se prezintă în cadrul unei proceduri unice de solicitare. *Statele membre stabilesc dacă solicitările de permis unic urmează a fi făcute de către resortisantul țării terțe sau de către angajatorul acestuia. Statele membre pot decide, de asemenea, să permită depunerea solicitării de către oricare dintre cele două părți. Dacă solicitarea trebuie depusă de către resortisantul țării terțe, statele membre autorizează depunerea solicitării de pe teritoriul unei țări terțe sau, dacă dreptul intern prevede această cerință, de pe teritoriul statului membru în care resortisantul este deja admis în mod legal.*
- (2) Statele membre analizează solicitarea și adoptă o decizie de acordare, modificare sau reînnoire a permisului unic, dacă solicitantul îndeplinește cerințele prevăzute de dreptul *intern sau al Uniunii*. Decizia de acordare, modificare sau reînnoire a permisului unic *constituie un act administrativ unic, care combină* permisul de ședere și *permisul* de muncă **■**.
- (3) *Procedura unică de solicitare nu aduce atingere procedurii de acordare a vizei care poate fi solicitată pentru intrarea inițială.*
- (4) *Statele membre eliberează un permis unic, atunci când sunt întrunite condițiile necesare, pentru resortisanții țărilor terțe care solicită admisia și pentru resortisanții țărilor terțe deja admiși și care solicită reînnoirea sau modificarea permisului lor de ședere după intrarea în vigoare a dispozițiilor naționale de punere în aplicare.*

Articolul 5

Autoritatea competentă

- (1) Statele membre desemnează autoritatea competentă să primească solicitările și să elibereze permisul unic.
- (2) Autoritatea **competentă** prelucrează solicitarea și adoptă o decizie legată de aceasta cât mai rapid posibil, dar nu mai târziu de trei luni de la data introducerii solicitării.

Termenul prevăzut la primul alineat poate fi prelungit în situații excepționale determinate de complexitatea examinării solicitării.

Consecințele rezultate ca urmare a neadoptării unei decizii în termenul prevăzut în prezentul articol se stabilesc în dreptul intern al statului membru în cauză.

- (3) Autoritatea **competentă** comunică în scris decizia solicitantului, în conformitate cu procedurile de notificare prevăzute de ***dispozițiile corespunzătoare de drept intern***.
- (4) În cazul în care informațiile ***sau documentele*** care susțin solicitarea sunt ***incomplete în conformitate cu criteriile specificate în dreptul intern***, autoritatea **competentă** notifică solicitantul ***în scris*** cu privire la informațiile ***sau documentele*** suplimentare necesare ***și poate stabili un termen rezonabil pentru furnizarea acestora***. Termenul specificat la alineatul 2 se suspendă până la primirea de către autorități a informațiilor suplimentare necesare. ***În cazul în care nu au fost furnizate informațiile sau documentele suplimentare în termenul stabilit, solicitarea poate fi respinsă.***

Articolul 6

Permisul unic

- (1) Statele membre eliberează permisul unic pe baza modelului uniform prevăzut de Regulamentul (CE) nr. 1030/2002 și cu menționarea informațiilor legate de acordarea permisiunii de a ocupa un loc de muncă în conformitate cu litera (a) punctul 7.5-9 din anexa la respectivul regulament.
- (2) **Atunci când eliberează permisul unic**, statele membre nu eliberează niciun fel de permise suplimentare ■ ca dovadă a accesului acordat la piața forței de muncă.

Articolul 7

Permise de ședere eliberate pentru alte scopuri decât cel de a ocupa un loc de muncă

Atunci când eliberează permise de ședere în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1030/2002, statele membre:

- (a) menționează informațiile privind dreptul de a ocupa un loc de muncă, indiferent de tipul de permis și
- (b) nu eliberează permise suplimentare ■ **care să facă dovada autorizației de acces** pe piața forței de muncă.

Articolul 8

Căi de atac

- (1) Orice decizie prin care se respinge o solicitare, prin care ***se refuză*** modificarea sau reînnoirea, sau prin care se retrage permisul unic pe baza criteriilor prevăzute de dreptul intern sau ***al Uniunii***, se motivează în mod corespunzător în cadrul unei notificări scrise.
- (2) Orice decizie prin care se respinge o solicitare, ***prin care se refuză modificarea*** sau ***reînnoirea***, sau ***prin care se retrage permisul unic*** poate fi contestată în statul membru în cauză, ***în conformitate cu dreptul intern***. Notificarea scrisă menționează ***instanța sau autoritatea administrativă la care poate fi introdusă calea de atac*** și termenul ***pentru exercitarea căii de atac***.
- (3) ***O solicitare poate fi considerată inadmisibilă din motive legate de contingentele de admisie în ceea ce privește resortisanții țărilor terțe în căutarea unui loc de muncă și, prin urmare, prelucrarea acesteia nu este necesară.***

Articolul 9

Accesul la informații

Statele membre ***furnizează, la cerere, informații corespunzătoare resortisantului țării terțe și viitorului angajator*** cu privire la **■ documentele ■** necesare ***pentru prezentarea unei solicitări complete.***

Articolul 10

Taxe

Statele membre pot cere solicitanților să plătească o taxă **■**. *După caz, statele membre impun o taxă pentru prelucrarea* solicitărilor, în conformitate cu prezenta directivă. Nivelul taxelor *este* proporțional și poate fi bazat pe *costul serviciilor efectiv furnizate pentru procesarea solicitărilor și eliberarea permiselor*.

Articolul 11

Drepturile acordate în temeiul permisului unic

În cazul în care s-a eliberat un permis unic în temeiul dreptului intern, acesta acordă deținătorului, **pe durata valabilității sale**, cel puțin următoarele drepturi:

- (a) dreptul de intrare **■** și de ședere pe teritoriul statului membru care eliberează permisul unic, **cu condiția ca deținătorul să îndeplinească toate condițiile de admisie în conformitate cu dreptul intern;**
- (b) dreptul de acces liber la întreg teritoriul statului membru care a eliberat permisul unic, în limitele prevăzute de dreptul intern **■** ;
- (c) ***dreptul de exercitare a activității profesionale specifice*** autorizate în baza permisului unic, **în conformitate cu dreptul intern;**
- (d) dreptul de a fi informat în legătură cu drepturile acordate de permisul unic în temeiul prezentei directive și/sau al dreptului intern.

Capitolul III

Dreptul la egalitatea de tratament

Articolul 12

Drepturi

- (1) Lucrătorii din țările terțe **menționați la articolul 3 alineatul (1) literele (b) și (c)** beneficiază de egalitate de tratament în raport cu **cetățenii statului membru în care își au reședința**, în legătură cu următoarele:
- (a) condițiile de lucru, inclusiv în ceea ce privește remunerarea și concedierea, precum și în materie de sănătate și siguranță la locul de muncă;
 - (b) libertatea de asociere, afiliere și apartenență la o organizație care reprezintă lucrătorii sau angajatorii sau la orice altă organizație ai cărei membri desfășoară o activitate specifică, inclusiv beneficiile pe care le oferă o asemenea organizație, fără a aduce atingere dispozițiilor naționale în materie de ordine și securitate publică;
 - (c) educație și formare profesională;
 - (d) recunoașterea diplomelor, certificatelor și a altor calificări profesionale, în conformitate cu procedurile naționale aplicabile;
 - (e) ramurile securității sociale, astfel cum sunt definite în **Regulamentul (CE) nr. 883/2004; [amendamentele 122 și 132]**

█

- (f) beneficii fiscale, *cu condiția ca lucrătorul să aibă domiciliul fiscal în statul membru în cauză*; [amendamentele 122 și 132]
- (g) accesul la bunuri și servicii și la bunurile și serviciile pentru populație, inclusiv la procedurile de obținere a locuințelor și la asistența și *serviciile de consultanță acordate* de serviciile de ocupare a forței de muncă, *în conformitate cu dreptul intern* **Prezentul alineat nu aduce atingere libertății contractuale în conformitate cu dreptul intern și cu dreptul Uniunii.** [amendamentul 134]
- (2) Statele membre pot restrânge egalitatea de tratament cu propriii cetățeni:
- (a) *în temeiul alineatului 1 litera (c)*:
- *prin limitarea aplicării acesteia la lucrătorii din țările terțe care au sau au avut un loc de muncă*; [amendamentul 135]
 - *prin excluderea lucrătorilor din țările terțe care au fost admiși pe teritoriul lor în conformitate cu Directiva 2004/114/CE*;
 - *prin excluderea burselor și împrumuturilor de studii și de întreținere sau a altor burse și împrumuturi*;
 - *prin stabilirea unor condiții prealabile specifice, inclusiv cunoașterea corespunzătoare a limbii și plata taxelor de studii, în conformitate cu dreptul intern, aferente accesului la studii universitare și post-liceale sau la formări profesionale care nu au legătură directă cu activitatea concretă desfășurată la locul de muncă*;

■ [amendamentele 122 și 136]

- (b) prin limitarea drepturilor acordate în temeiul alineatului 1 litera (e) lucrătorilor din țările terțe, ***dar fără restricționarea acestor drepturi pentru lucrătorii din țările terțe care au un loc de muncă sau care au avut un loc de muncă pe o perioadă de cel puțin 6 luni sau care sunt înregistrați drept șomeri.***

De asemenea, statele membre pot decide ca alineatul 1 litera (e) cu privire la beneficii familiale să nu se aplice resortisanților țărilor terțe care au fost autorizați să lucreze pe teritoriul unui stat membru pentru o durată maximă de șase luni, resortisanților țărilor terțe care au fost admiși pentru studii sau resortisanților țărilor terțe care au drept de muncă pe baza unei vize;

■ [amendamentele 122 și 137]

- (c) ***în temeiul alineatului 1 litera (f) privind beneficiile fiscale, prin limitarea aplicării acesteia la cazurile în care domiciliul înregistrat sau obișnuit al membrilor familiei unui lucrător dintr-o țară terță, pentru care acesta solicită beneficii, se află pe teritoriul statului membru respectiv;*** [amendamentele 122 și 140]

- (d) ■ în temeiul ***alineatului 1 litera (g):***

- ***prin limitarea aplicării acesteia la lucrătorii din țările terțe care au un loc de muncă;***
- ***prin limitarea accesului la locuințe.***

- (3) *Dreptul la egalitate de tratament, astfel cum este prevăzut la alineatul (1), nu aduce atingere dreptului statului membru de a retrage sau de a refuza reînnoirea permisului de ședere eliberat în temeiul prezentei directive, a permisului de ședere eliberat în alte scopuri decât ocuparea unui loc de muncă sau a oricărei alte autorizații de ocupare a unui loc de muncă într-un stat membru.*
- (4) *Lucrătorii din țările terțe care se mută într-o țară terță sau urmașii acestor lucrători care rezidă în țara terță și care beneficiază de drepturile lucrătorului respectiv primesc drepturi de pensie legală pentru limită de vârstă, invaliditate și deces, în funcție de locul de muncă anterior al lucrătorului respectiv și dobândite în conformitate cu dispozițiile de la articolul 3 din Regulamentul (CE) nr. 883/2004, în aceleași condiții și la același nivel ca resortisanții statelor membre în cauză atunci când se mută în aceeași țară terță. [amendamentul 141]*

Articolul 13

Dispoziții mai favorabile

- (1) Prezenta directivă nu aduce atingere dispozițiilor mai favorabile:
- (a) din *legislația Uniunii*, inclusiv din acordurile bilaterale și multilaterale încheiate între *Uniune* sau de *Uniune* și statele membre, pe de o parte, și una sau mai multe țări terțe, pe de altă parte;
 - (b) din acordurile bilaterale sau multilaterale încheiate între unul sau mai multe state membre și una sau mai multe țări terțe.
- (2) Prezenta directivă nu aduce atingere dreptului statelor membre de a adopta sau de a menține dispoziții mai favorabile pentru persoanele cărora li se aplică.

Capitolul IV Dispoziții finale

Articolul 14

Informații destinate publicului larg

Fiecare stat membru **pune periodic** la dispoziția publicului **o serie de informații** actualizate cu regularitate privind condițiile de acces și de ședere a resortisanților țărilor terțe pe teritoriul său cu scopul de a ocupa un loc de muncă.

Articolul 15

Raportarea

- (1) În mod periodic și pentru prima dată în cel mult ...*, Comisia **prezintă** Parlamentului European și Consiliului **un raport** cu privire la aplicarea prezentei directive în statele membre și propune, după caz, modificările **pe care le consideră** necesare.
- (2) Anual și prima dată la **1 iulie ...**** cel târziu, statele membre comunică Comisiei **datele** statistice privind numărul de resortisanți ai țărilor terțe cărora li s-a acordat **un permis unic** pe durata anului calendaristic anterior, **în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 862/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 iulie 2007 privind statisticile comunitare din domeniul migrației și protecției internaționale¹**.

* JO: a se introduce data: trei ani de la data menționată la articolul 16.

** Un an de la termenul stabilit pentru transpunerea prezentei directive.

¹ **JO L 199, 31.7.2007, p. 23.**

Articolul 16

Transpunerea

- (1) Statele membre pun în aplicare actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la ...*. Statele membre comunică de îndată Comisiei textul dispozițiilor respective și un tabel de corespondență între dispozițiile respective și prezenta directivă.

Atunci când statele membre adoptă măsurile respective, acestea conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

- (2) Statele membre comunică Comisiei textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 17

Intrare în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 18

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre, în conformitate cu tratatele.

Adoptată la ...,

Pentru Parlamentul European
Președintele

Pentru Consiliu
Președintele

* JO: a se introduce data: ...